

[Grethe Philip]

boligudgiften, til et underskud, altså noget, der kan trækkes fra ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst? Det forekommer mig at være en vanskelig problemstilling, for man ved jo, hvor forskellige boligudgifterne er, også for den samme bolig. Og følger vi kristeligt folkepartis forslag, så kan jeg ikke se andet, end at man ved udmåling af sociale ydelser stiller to familier med ens bolig, ens forhold i øvrigt, men med forskellig boligudgift, på en forskellig måde, og det er spørgsmålet, om det er den helt store retfærdighed. Jeg stiller altså konkret spørgsmålet til kristeligt folkeparti: hvordan vil man stille sig over for dette problem?

Alice Hedegaard (DR):

Som ved forslagetets behandling den 19. april 1977 kan retsforbundet også denne gang tilslutte sig tankerne bag dette forslag. Vi mener ikke, det er den ideelle løsning at lappe på et dårligt skattesystem, men vil dog gerne være med til at fremme enhver forbedring, der viser sig.

Ved gennemlæsning af folketingets forhandlinger for den 19. april 1977 konstaterede jeg, at alle partiernes ordførere egentlig var enige om, at de problemer, vort skattesystem giver med hensyn til sociale ydelser, var uheldige. Flere mente, at forslaget var overflødigt, fordi det radikale venstre den 12. februar 1976 havde fået vedtaget et forslag med samme formål som kristeligt folkepartis forslag. Men da det jo snart er to år siden, dette blev udtalt, må man vel nok erkende, at det omtalte forslags virkninger til dels er udeblevet. Det foregår i dag efter et skøn i kommunerne, der er ingen lovhjemmel at rette sig efter, hvilket bevirker, at det kun kan gennemføres delvis. Derfor var det ønskeligt, om der kom en lov med helt klare bestemmelser, så det fungerer ens og effektivt i alle kommuner.

Retsforbundet vil med interesse følge udvalgsarbejdet.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse, forslaget har fået af de fleste ordførere. Det er rigtigt, at dette er en genfremsættelse, og når vi har genfremsat det, så skyldes det først og fremmest, at vi, sidste gang det var fremme, havde ret stor tilslutning til det, i

hvert fald til tankerne i det. Men der er jo ikke sket så forfærdelig meget siden sidst, og så mente vi, at det var godt at få det frem igen for ligesom at få lidt skub i det.

Formålet med forslaget er at skaffe samfundet et praktisk redskab, kan man sige, der kan give et mere retfærdigt samfund og et mere oversigtligt samfund og ikke noget som helst andet. Det er kun dette praktiske redskab, det drejer sig om at få frem. Vi har ikke fastlåst os i nogle bestemte løsninger. Det kan jo laves på flere forskellige måder. For os er det ikke så vigtigt, hvordan det bliver lavet, som at det bliver lavet på en måde, der kan give netop disse to ting: et mere retfærdigt samfund og et mere oversigtligt samfund. Netop på denne baggrund vil jeg takke ministeren særdeles meget for den modtagelse, han gav forslaget. Han anerkendte intentionerne bag det og fortalte os om den arbejdsgruppe, der nu skal nedsættes for at undersøge forholdene og komme med et oplæg. Vi vil afvente dette oplæg med både forventning og glæde, og vi håber, at det virkelig må lykkes at få løst dette problem ad denne vej. Så har det da heller ikke været forgæves, at vi har presset på gennem vores beslutningsforslag.

Fremskridtspartiets repræsentant har jo ikke forstået ret meget af det, men det er vi jo så vant til efterhånden. Han talte om større administration osv., men det er jo tværtimod det modsatte. Der er tale om en forenkling ved, at vi får nogle praktiske redskaber, så vi ved, hvad det drejer sig om, i stedet for at skulle vurdere mere eller mindre subjektivt i de enkelte tilfælde.

Og så opfordrer man os til at læse fremskridtspartiets program – det har vi skam gjort – og kommer igen med dette med afvikling af indkomstskatten. Ja men i kristeligt folkeparti går vi da ind for, at indkomstskatten skal sættes ned, så vidt det kan lade sig gøre og så langt det kan lade sig gøre, men dette med hel afvikling har vi nu aldrig rigtig kunnet få ind i hovedet kan lade sig gøre. Vi kender godt fortællingen om de 5 brød og de 7 små fisk, der mættede 5.000 mænd foruden kvinder og børn, som det hed dengang, men underer har det jo med at være det exceptionelle og ikke det generelle. Hvis vi kunne undvære indkomstskatten fuldstændig, så var det i hvert fald et under, og det kan vi ikke bygge vores daglige politik på.